

Littafin Daniyel — Na Dari da Goma Sha Tara

Muhimmancin Alamomin Hanya na Tarihi a Annabci: Fahimtar Kwanaki na Karshe Ta Hanyar Alamar Littafi Mai Tsarki

Jeff Pippenger

2024-03-06

An wakilci dubu dari da arba'in da huɗu a matsayin waɗanda Manzon Alkawari ya tsarkake, kuma an wakilci babban taron jama'a ta farin rigunan shahada. Na farkon cikin lokuta biyu masu tsarki na kwanaki na karshe yana bayyana aikin manzon da yake shirya hanya domin Manzon Alkawari, kuma lokaci na biyu yana wakiltar aikin Iliya. Lokaci na farko yana wakiltar shari'ar bincike ta masu rai na Adventism na Laodikiya, kuma lokaci na biyu yana wakiltar shari'ar zartarwa ta Roma ta zamani.

An yi kuskuren fahimtar “alama” ta guduwa daga birane a kwanaki na karshe a cikin Adventism na Laodiceya. ‘Yar’uwa White ta sanar da mu cewa hallakar Urushalima daga shekara ta 66 zuwa ta 70 A.H. tana ba da misali na alamar gargadi ga mutanen Allah a kwanaki na karshe.

“Lokaci bai yi nisa ba, sa’ad da, kamar almajiran farko, za a tilasta mana mu nemi mafaka a wurare marasa zama kuma keɓaɓɓu. Kamar yadda kewaye Urushalima da sojojin Romawa suka kasance alamar gudu ga Kiristocin Yahudiya, haka daukar iko daga bangaren kasarmu a cikin dokar da ke tilasta kiyaye Asabar ta paparoma zai zama gargadi gare mu. A lokacin ne zai zama daidai mu bar manyan birane, a shirye-shiryen barin kananan birane domin gidaje na keɓantuwa a wurare masu nisa a cikin tsaunuka.” Testimonies, volume 5, 464.

Kewar Urushalima da ya zama alamar gudu shi ne kewaye na farko da Cestius ya kawo. Saboda haka, Cestius ya wakilta wata barazana ce da aka dan kawar na dan lokaci, domin da zarar ya kafa kewayon, sai ya ja da baya a wani yanayi mai ban mamaki, kuma masana tarihin ba su taɓa iya tantance dalilinsa na yin haka ba.

“Bayan da Romawa farkashin jagorancin Cestius suka kewaye birnin, sai suka ba zato ba tsammani suka janye kewayen, sa’ad da komai ya zama kamar ya dace don kai hari nan da nan.” The Great Controversy, 31.

A cikin shekarun 1880 da 1890, Sanata Henry W. Blair daga New Hampshire ya gabatar da jerin kudurori a Majalisa domin ayyana Lahadi a matsayin Ranar Hutu ta Kasa. Ana yawan kiran waɗannan kudurorin da suna “Blair Sunday Bills.” Sanata Blair ya kasance kwararren mai goyon bayan kiyaye Lahadi a matsayin ranar hutu da kuma ibadar addini. Ya yi imani cewa kasancewar rana ɗaya ta hutu iri ɗaya ga kowa za ta haifar da kyawawan tasirin ɗabi’a da zamantakewa a cikin al’ummar Amurka. Ko da yake koƙarinsa ya sami wani goyon baya, musamman daga kungiyoyin addini, ya kuma fuskanci adawa, har da damuwa game da raba coci da gwamnati.

Wannan shi ne koƙari na farko na zartar da dokar Lahadi a tarihin dabbar kasa, wadda aka kaddara za ta yi magana kamar maciji idan, a karshe, ta zartar da dokar Lahadi. Waɗannan jerin kudirorin Blair ne A. T. Jones, ɗaya daga cikin manzannin zaman Babban Taro na 1888, ya shiga zauren

Majalisa ya yi musu adawa da fwarewa da fasaha ta magana. Bayan wasu ‘yan kofari, Sanata Blair ya rasa kaimi da kafin turawarsa na kafa Ranar Hutu ta Kasa. A cikin alaƙa kai tsaye da wannan tarihin, da kuma sakamakon da ke tattare da Ranar Hutu ta Kasa (Lahadi), za a iya sake duba tarihin rubuce-rubucen shawarar Ellen White.

Abin da ake samu cikin bitar gargadinta game da dokar Lahadi, abu ne mai tsanani kuma wanda aka fahimce shi ba daidai ba sosai a cikin Adventism na Laodiceya. A cikin mahallin bukatar kasancewa a wajen birane, inda a cikin nassin da aka ambata yanzu ta rubuta cewa, “to, a lokacin ne za a bar manyan birane, a matsayin shiri na barin kananan birane domin gidaje na kebantattu a wurare masu nisa a cikin tsaunuka.” Ta koyar akai-akai cewa mutanen Allah suna bukatar su zauna a karkara, amma shawarwarinta a kan batun zaman karkara kafin 1888 suna sanya umarninta na barin birane a cikin mahallin cewa nan gaba kadan mutanen Allah za su bukaci su bar birane. Bayan 1888, a cikin rubutattun umarninta game da zaman karkara, ba ta taɓa kauce wa shawarar cewa ya kamata mu riga mun kasance a wajen birane ba.

Kudurorin Ranar Hutu ta Kasa ta Blair da suka bayyana a tarihi su ne “alar” barin birane, kuma ko da yake kudurorin Blair sun rasa kuzarin da ya wajaba domin su cika wannan aiki, suka kuma ja da baya cikin duhun tarihi, an riga an ba da “alar” guduwa. An ba da ita ne a alamar tarihi ta farkon kewaye, wadda Cestius ya kawo. Dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba ana wakilta ta da kewayar Titus, kuma idan akwai wasu Adventist na Laodicea da har yanzu suke cikin birane sa’ad da wannan kewaye ya iso, za su mutu tare da mugaye.

Akwai lokuta biyu na annabci a kwanaki na karshe. An rarrabe su da dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba. Lokaci na farko shi ne shari’ar bincike ta masu rai a cikin Adventism na Laodicea, na biyun kuma shi ne shari’ar aiwatarwa a kan karuwar Roma. Ana ci gaba da misalta waɗannan lokuta biyu sau da yawa, domin a cikin waɗannan lokuta biyu ne ake cika misalin budurwai goma dalla-dalla kamar yadda yake ainihin harafi, kamar yadda ya kasance a tarihin Millerite. Lokacin jinkiri a cikin misalin shi ne lokacin jinkirin Habakkuk sura ta biyu, saboda haka lokuta biyu da muke dubawa su ma Habakkuk sura ta biyu ta misalta su. Misalin budurwai goma, da Habakkuk sura ta biyu, sun cika dalla-dalla kamar yadda yake ainihin harafi a tarihin Millerite, kuma sa’ad da hakan ya faru, Ezekiel sura ta goma sha biyu, aya ta ashirin da ɗaya zuwa ta ashirin da takwas, shi ma ya cika.

Ayoyi takwas na karshe daga sura ta goma sha biyu ta Ezekiel suna nuna wani lokaci sa’ad da “cika kowane wahayi” za ta tabbata, a lokacin da Allah “ba zai kara jinkirta” wahayoyinsa ba. Waɗannan zamani biyu na tarihi da ake maimaitawa sau da yawa, waɗanda kuma suke bayyana shari’ar bincike ta masu rai a cikin Adventism na Laodicea, da shari’ar zartarwa a kan karuwar Taya, su ne zamanin annabci inda kowane wahayi da ke cikin Littafi Mai Tsarki ya kai ga cikarsa cikakkiya ta karshe. A cikin wannan zamani ne ake kafar da dubu ɗari da arba’in da huɗu, kuma suna wakiltar rukunin da ba ya mutuwa, waɗanda kuma suke rayuwa har zuwa dawowar Almasihu. A sura ta ashirin da ɗaya ta Luka, Almasihu ya bayyana wata “alama” da take nuna lokacin da wannan tsara ta iso.

A cikin tariho biyu da “alamar” gudu ta wakiltar, kamar yadda Kristi ya bayyana dangane da abin kyama na hallaka, an nuna lokuta biyu, kuma farkonsu da karshensu suna da “alama” a farkon lokacin da kuma “alamu” a karshen. “Alamar” da Kristi ya bayyana a matsayin wakiltar tsara ta karshe wadda za ta rayu har sai Ya zo cikin gajimare ita ce shaidar cewa yanzu muna cikin tsara ta karshe a tarihin duniya.

A cikin Luka sura ta ashirin da daya, Yesu ya bayyana tarihin daga shekaru uku da rabi na takewar kasa da hallakar Urushalima ta zahiri daga shekara ta 66 zuwa shekara ta 70, har zuwa karshen shekaru uku da rabi na takewar kasa ta Urushalima ta ruhaniya wadda ta fara a shekara ta 538 ta kuma kare a shekara ta 1798.

Kuma sa’ad da kuka ga an kewaye Urushalima da rundunoni, to, ku sani hallakarta ta kusato. Sa’an nan, bari wadanda suke cikin Yahudiya su gudu zuwa duwatsu; kuma bari wadanda suke a tsakiyarta su fita; kuma kada wadanda suke cikin kauyuka su shiga cikinta. Gama wadannan su ne kwanakin daukar fansa, domin a cika dukan abubuwan da aka rubuta. Amma kaito ga masu ciki, da masu shayarwa, a wadannan kwanaki! gama za a yi babban tsanani a kasar, da fushi a kan wannan jama’a. Kuma za su fadi ta bakin takobi, kuma za a kai su bauta cikin dukan al’ummai; kuma al’ummai za su tattake Urushalima, har sai lokutan al’ummai sun cika. Luka 21:20–24.

“Lokutan” da Al’ummai ke tattake Urushalima suna cikin jam’i ne, domin suna wakiltar tattakewar Urushalima ta zahiri wadda ta kare a shekara ta 70, da kuma tattakewar Urushalima ta ruhaniya wadda ta kare a 1798. Al’ummai suna wakiltar duka arna da kuma tsarin papanci, kuma wadannan iko biyu ne batun wahayin da ke cikin tambayar Daniyel sura ta takwas, wadda take cewa, “Har yausha?”

Sa’an nan na ji wani tsarkakke yana magana, sai wani tsarkakke ya ce wa wancan tsarkakken da yake magana, Har yausha ne wahayin game da hadayar kullum, da laifin hallaka, da ba da Wuri Mai Tsarki da runduna su zama abin tattakewa farkashin kafa? Daniyel 8:13.

“Lokutan Al’ummai” a Luka sura ta ashirin da daya yana nufin shekaru dubu biyu da dari biyar da ashirin na azabar ramuwar Allah a kan masarautar arewa, wadda ta fara a 723 K.H.K. kuma ta kare a 1798. Shekarar 538 tana nuna lokacin da mutumin zunubi ya tsaya a wuri mai tsarki ya kuma yi shelar cewa shi Allah ne, ta haka ne aka raba wannan zamani gida biyu daidai, na shekaru dubu daya da dari biyu da sittin kowanne. Zamanin na biyu na shekaru dubu daya da dari biyu da sittin shi ne irin wannan tarihi daya da aka nuna cewa ya kare a Luka sura ta ashirin da daya, aya ta ashirin da huɗu, lokacin da “lokutan Al’ummai” suka cika. A cikin tarihin da Yesu yake bayyana wa almajiransa, aya ta ashirin da huɗu tana kai shaidar da aka ba almajiran zuwa ga “lokacin karshe” a 1798. Daga nan Yesu ya fara bayyana “alamu” da suke da alaƙa da motsin Millerite.

Kuma za a ga alamu a rana, da wata, da kuma taurari; kuma a duniya za a yi wahalar al’ummai, tare da rudani; teku da rafuma suna ruri; zukatan mutane suna sume wa saboda tsoro, da kuma saboda jiran wadannan abubuwan da suke zuwa bisa duniya: gama za a girgiza ikokin sammai. Sa’an nan kuma za su ga ‘Dan mutum yana zuwa a cikin gajimare da iko da daukaka mai girma. Kuma idan wadannan abubuwa suka fara faruwa, to, ku daga idanunku, ku kuma daga

kawunanku; gama fansarku tana gabatowa. Luka 21:25–28.

Yesu ya bayyana cewa, “za a yi alamu,” kuma Ya nuna su a matsayin alamu cikin rana da wata, da cikin taurari, da tsananin kuncin al’ummai, da girgizar ikokin sama, sa’an nan kuma Dan Mutum ya zo cikin gajimare. Dukan waɗannan “alamu” sun cika a tarihin Millerite.

“Annabci ba wai kawai yana faɗin gaba game da irin yanayin zuwan Almasihu da manufarsa ba ne, amma yana kuma gabatar da alamomi waɗanda ta wurinsu mutane za su san sa’ad da ya kusato. Yesu ya ce: ‘Za a yi alamu a rana, da wata, da taurari.’ Luka 21:25. ‘Rana za ta duhunta, wata kuwa ba za ta ba da haskenta ba, taurarin sama kuma za su faɗi, kuma ikon da suke cikin sammai za a girgiza. Sa’an nan kuma za su ga Dan mutum yana zuwa cikin gajimare da iko mai girma da ɗaukaka.’ Markus 13:24–26. Mai bayyana wahayin ya haka ya bayyana alama ta farko daga cikin alamomin da za su riga zuwan na biyu: ‘Aka yi babban girgizar ƙasa; rana kuma ta zama baƙa kamar tsumma ta gashin kai, wata kuma ta zama kamar jini.’ Ru’ya ta Yohanna 6:12.”

“An ga waɗannan alamu kafin buɗewar ƙarni na goma sha tara. Cikin cikas wannan annabci kuwa, a cikin shekarar 1755, aka yi girgizar ƙasa mafi muni da aka taɓa rubutawa...”

“Bayan shekaru ashirin da biyar sai alama ta gaba da aka ambata cikin annabcin ta bayyana—duhun rana da wata. Abin da ya sa wannan ya fi zama abin mamaki shi ne gaskiyar cewa an nuna lokacin cikas ta a sarari kuma tabbatacce. A cikin zancen Mai-ceto da almajiransa a kan Dutsen Zaitun, bayan ya kwatanta dogon zaman gwaji ga ikilisiya,—shekaru 1260 na tsanantawar paparoma, game da wadda ya yi alkawari cewa za a rage tsanani,—haka ya ambaci waɗansu abubuwa da za su riga zuwansa, kuma ya ƙayyade lokacin da za a ga na farkonsu: ‘A waɗannan kwanaki, bayan waccan tsanani, rana za ta duhunta, wata kuma ba zai ba da haskensa ba.’ Markus 13:24. Kwanaki 1260, wato shekaru, sun ƙare a 1798. Kusan kwata na ƙarni kafin wannan, tsanantawa ta kusan gushewa gaba ɗaya. Bisa ga kalmomin Kristi, bayan wannan tsanantawa, rana za ta duhunta. A ranar 19 ga Mayu, 1780, wannan annabcin ya cika...”

“Almasihu ya umarci mutanensa su sa ido ga alamomin zuwansa, su kuma yi farin ciki sa’ad da za su ga alamun zuwan Sarkinsu. ‘Sa’ad da waɗannan abubuwa suka fara faruwa,’ in ji Shi, ‘sai ku ɗaga kai, ku kuma ɗaukaka kawunanku; gama fansarku tana gabatowa.’ Ya nuna wa mabiyansa itatuwan bazara da suke toho, ya ce: ‘Sa’ad da suka fara fitar da ganye, kuna gani, kuna kuma sani da kanku cewa rani ya kusa. Haka nan ku ma, sa’ad da kuka ga waɗannan abubuwa suna faruwa, ku sani cewa mulkin Allah ya kusa.’ Luka 21:28, 30, 31.” The Great Controversy, 304, 306–308.

Aiwatarwa sau uku na Roma uku ɗin nan tana nuna cewa, a cikin tattake Urushalima da Roma ta arna ta yi, sannan kuma da Roma ta papanci ta yi, an wakilta tattake Wuri Mai Tsarki da rundunar da Roma ta zamani ta yi da wani zamani na ko dai kwanaki dubu ɗari biyu da sittin (Roma ta arna), ko kuma shekaru annabci dubu ɗari biyu da sittin (Roma ta papanci). Kwanaki dubu ɗari biyu da sittin na alama (watanni arba’in da biyu) da suke bayyana lokacin tsananta wa amintattun mutanen Allah da Roma ta zamani za ta yi, za su kasance kowanne zamani da “alama” guda ɗaya tak wadda take bayyana lokacin gudun hijira ga amintattun mutanen wancan zamanin. Kowanne daga cikin

wadannan zamani uku yana karewa da bayyanuwar “alamomi” da dama, ba “alama” guda daya tak ba kamar yadda yake a farkon zamanin.

“A tsakar dare ne Allah yake bayyanar da ikonsa domin ceton mutanensa. Rana ta bayyana, tana haskakawa da cikakken karfinta. Alamu da abubuwan al’ajabi suna biyo baya cikin sauri da jere. Miyagu suna duban abin da yake faruwa da firgici da mamaki, alhali masu adalci suna kallonsa da farin ciki mai tsanani da natsuwa, a matsayin alamomin cetonsu. Kowane abu a cikin halitta yana kamar ya fita daga tafarkinsa. Koramu suna daina gudu. Bakafen gizagizai masu nauyi suna tasowa suna kuma haɗuwa da juna da karfi. A tsakiyar sama mai husuma akwai fili ɗaya sarai na ɗaukaka marar misaltuwa, daga inda muryar Allah take fitowa kamar karar ruwaye masu yawa, tana cewa: ‘An gama.’ Ru’ya ta Yohanna 16:17.” The Great Controversy, 636.

Lokacin hukuncin aiwatarwa a kan karuwar Romawa yana farawa da daga tutar alama wadda ke nuna cewa sauran garken Allah da har yanzu yake cikin Babila ya kamata ya gudu. Wannan lokaci yana karewa da “alamu da abubuwan al’ajabi.” Wannan lokaci yana farawa da “murya ta biyu” ta Ru’ya ta Yohanna sura ta goma sha takwas, kuma yana karewa da muryar Allah. Hakika, murya ta farko da ta biyu na Ru’ya ta Yohanna sura ta goma sha takwas murya ce ta Almasihu. Murya ta farko tana bayyana farkon hukuncin bincike na cocin Adventist na Laodikiya mai rai, kuma murya ta biyu tana bayyana karshen wannan lokaci, amma kuma tana nuna farkon hukuncin aiwatarwa a kan karuwar Romawa.

Cikakken tarihin yana farkashin mulkin makon da cikin sa Kristi ya tabbatar da alkawarin, kuma dokar Lahadi mai zuwa ba da dadewa ba ana misalta ta a matsayin alamar hanya ta tsakiya kamar yadda gicciye ya misalta. Duka tarihohin suna dauke da hatimin Alfa da Omega, gama farkon da karshen a kowane tarihin muryar Allah ce ke wakilta. Haka kuma suna wakiltar gaskiya, domin alamar hanya ta tsakiya ita ce tawayar dokar Lahadi, kuma an kirfiri kalmar Ibraniyanci ta “gaskiya” da haruffa na farko, na goma sha uku, da na karshe na bakafen Ibraniyanci. Muryar farko ta Wahayi sura ta goma sha takwas muryar Kristi ce, muryar karshe kuwa muryar Allah ce, kuma muryar da take a tsakiya, kasancewarta ita ma muryar Allah ce, ita ce kuma inda tawayen harafi na goma sha uku yake wakiltuwa ta wurin dabbar kasa mai “yin magana” kamar maciji, kamar yadda aka wakilta a Wahayi sura ta GOMA SHA UKU.

Tutar a dokar Lahadi mai zuwa ba da dadewa ba tana wakiltar “alama” ta gudu ga masu aminci na Allah, amma tana kuma nuna cewa farkon lokacin annabci wanda yake karewa da daga tutar dole ne shi ma ya kasance da “alama.” Wannan “alama” ita ce abin da Yesu ya bayyana a matsayin hujja cewa tsara ta karshe ta doron duniya ta iso. A Luka sura ta ashirin da ɗaya almajiran suka tambayi abin da Kristi yake nufi sa’ad da Ya bayyana cewa za a hallaka haikalin.

Sai suka tambaye shi, suna cewa, Maigida, amma yausha ne wadannan abubuwa za su kasance? kuma wace alama ce za ta kasance sa’ad da wadannan abubuwa za su faru? Luka 21:7.

Sa’an nan Yesu ya fara bayyana tarihin da ya kai ga shekara ta 70, lokacin da za a hallaka haikali da birnin; kuma ya ci gaba har zuwa aya ta ashirin da huɗu, inda Ya nuna lokacin da “lokutan”

Al'ummai za su cika.

Kuma za su fādi ta bakin takobi, a kuma kai su bauta cikin dukan al'ummai; kuma al'ummai za su tattake Urushalima, har sai cikas zamanan al'ummai. Luka 21:24.

Ra'ayin cewa wannan aya tana nufin Urushalima ta zahiri ya samo asali ne daga wautar tauhidi ta Katolika da ake kira futurism, wadda take dāukar abin alama a zahiri, kuma take takaita cikas annabce-annabce ga farshen duniya kaɗai. Harin da aka kai ga sahihin amfani da wannan aya ya kasance babban hari na Shaidan a duk tsawon karatun Sabon Alkawari. Urushalima ta zahiri ta daina kasancewa alamar Urushalima ta annabci a zamanin Almasihu, sa'ad da annabci na zahiri ya sauya amfani na ruhaniya. Wannan wahayi ya kasance babban koyarwa da manzo Bulus ya kafa. Taka Urushalima a farfashin kafa tana nuna shekaru dubu daya da dari biyu da sittin na duhun papanci daga shekara ta 538 zuwa 1798.

Amma bar filin da yake a wajen haikalin, kada ka auna shi; gama an ba da shi ga al'ummai: kuma za su tattake tsattsarkan birnin har wata arba'in da biyu. Ru'ya ta Yohanna 11:2.

Urushalima ta annabci ta daina kasancewa alamar birnin zaɓaɓɓe a kan gicciye.

“Mutane nawa ne suke jin cewa zai zama abu mai kyau su taka kasar tsohuwar Urushalima, kuma bangaskiyarsu za ta kwarai farfafa ta wurin ziyartar wuraren rayuwa da mutuwar Mai Ceto! Amma tsohuwar Urushalima ba za ta taɓa zama wuri mai tsarki ba sai an tsarkake ta da wutar tacewa daga sama.” Review and Herald, Yuni 9, 1896.

Da zarar Yesu ya kai almajiran zuwa lokacin karshe a shekara ta 1798 a aya ta ashirin da huɗu, sai kuma Ya gabatar da lokacin Millerite, lokacin da shelar mala'ika na fari ta shigo cikin tarihi.

Za a kuwa ga alamu a cikin rana, da wata, da taurari; kuma a bisa duniya za a sami kuncin al'ummai, tare da ruɗewa; teku da rakuman ruwa suna ruri; zukatan mutane suna suma saboda tsoro, da kuma saboda jiran abubuwan da suke zuwa bisa duniya: gama za a girgiza ikokin sammai. Sa'an nan kuma za su ga Dan Mutum yana zuwa cikin gajimare da iko da dāukaka mai girma. Kuma sa'ad da waɗannan abubuwa suka fara faruwa, sai ku daga kai, ku kuma daga kawunanku; gama fansarku ta yi kusa. Luka 21:25–28.

Alamomin da suka gabatar da tarihin Millerite sun cika daidai da ikon Kalmar Allah wanda ba ya taɓa kasawa.

“Alamomin da suke cikin rana, wata, da taurari sun cika.” Review and Herald, 22 Nuwamba, 1906.

Za mu ci gaba da Luka sura ta ashirin da daya a talifi na gaba.

“A ranar 16 ga Disamba, 1848, Ubangiji ya ba ni wahayi game da girgizar ikon sama. Na ga cewa sa'ad da Ubangiji ya ce ‘sama,’ wajen ba da alamu da Matta, Markus, da Luka suka rubuta, yana nufin sama ne, kuma sa'ad da ya ce ‘kasa’ yana nufin kasa ne. Ikon sama su ne rana, wata, da taurari. Su ne suke mulki a cikin sammai. Ikon kasa kuwa su ne waɗanda suke mulki a kan kasa. Za a girgiza ikon sama da muryar Allah. Sa'an nan kuma rana, wata, da taurari za a motsa su daga wurarensu. Ba za su shuɗe ba, amma za a girgiza su da muryar

Allah.”

“Gizagizai masu duhu da nauyi suka taso suka yi karo da juna. Sararin sama ya rabu ya kuma birgima ya ja baya; sa’an nan muka iya dubawa sama ta cikin budaddfen sarari a cikin Orion, inda muryar Allah ta fito. Birni Mai Tsarki zai sauko ta wannan budaddfen sarari. Na ga cewa yanzu ana girgiza ikon duniya, kuma abubuwa suna faruwa bisa tsari. Ya’ki, da jita-jitar ya’ki, takobi, yunwa, da annoba su ne na farko da za su girgiza ikon duniya; sa’an nan muryar Allah za ta girgiza rana, wata, da taurari, har ma da wannan duniya. Na ga cewa girgizar ikon da ke Turai ba ita ba ce, kamar yadda wadansu ke koyarwa, girgizar ikon sammai ba ce, amma girgizar al’ummai masu fushi ce.” Early Writings, 41.